

giver Det Konservative Folkeparti grundlag for at spørge sig selv: Er vi ikke gået galt i byen? Er skræmmekampagnen, som vi har ført igennem en årrække, om, at høje skatter vil forhindre os i at klare os i en global konkurrence, ikke en forkert sti, vi er slået ind på?

Derfor vil jeg godt spørge en klog mand som hr. Allan Niebuhr, om ikke han alligevel synes, der måske var et eller andet, man skulle prøve at tænke om i Det Konservative Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Altså, hvis jeg skal prøve at sætte mig i det sted, at jeg skal tænke socialdemokratisk, så kan det godt være, at hr. Ole Stavad har fuldstændig ret. Men sådan er det altså bare ikke, når man tænker konservativt.

For de skattelettelser, vi snakker om, er ikke skattelettelser på bekostning af velfærd. De skattelettelser, vi snakker om, er skattelettelser, der skal være med til at fremme investeringslysten og få gang i hjulene i Danmark, så vi både klarer at have gang i vores hjul – endnu mere, end vi har i øjeblikket – og stadig væk har råd til den velfærd, som vi i øjeblikket er ved at møblere, så vi kan klare den i fremtiden. Så det er ikke et spørgsmål om skattelettelser i stedet for velfærd; det er et spørgsmål om skattelettelser og velfærd.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg forstod hr. Allan Niebuhrs svar sådan, at han anerkender, at de nordiske velfærdsmodeller med det, som vi betaler over fælleskassen, er en af de vigtigste årsager til, at vi klarer os så godt i den globale konkurrence. Hvis jeg har ret i, at det var indeholdt i svaret, vil jeg godt spørge hr. Allan Niebuhr: Kan hr. Allan Niebuhr påvise et eneste eksempel fra det virkelige liv, hvor man ved at gøre det, hr. Allan Niebuhr siger Det Konservative Folkeparti ville gøre, har fået lavere skatter som resultat, uden at det er gået ud over velfærden eller endt i store underskud?

De to lande, der har prøvet, er mig bekendt USA og Sverige, sidst Sverige havde en konservativt ledet regering, og det endte i massiv gældsætning, som efterfølgende regeringer måtte rette op på. Kan hr. Allan Niebuhr finde andre eksempler fra det virkelige liv på det, han siger kan lade sig gøre, konkrete eksempler?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nu er det jo pudsigt, at hr. Ole Stavad lige netop trækker Sverige frem som et eksempel. Den nye borgerlige regering, som Sverige nu har fået, har for første gang i mange år fået bragt landet ned på et skattetryk, som ligger lavere end det danske, så nu er vi igen dem, der ligger øverst. Og man kan jo ikke ligefrem sige, at det høje svenske skattetryk samtidig var et udtryk for, at der var velfærd, der var noget at råbe hurra for. Det er jo lige nøjagtig det, hr. Ole Stavad selv siger.

Kl. 14.55

Når man så skal trække de nordiske perspektiver ind i det her, er det rigtigt, at vi globalt set klarer os rigtig godt i de nordiske lande, men hvis hr. Ole Stavad prøver at kigge på de forskellige nordiske lande, vil han se, at det er meget forskellige måder, man driver sin virksomhed, sit samfund på. Der er meget stor forskel på den måde, man gør det i Danmark, i Island, i Finland, men vi kan lære af hinanden, selvfølgelig kan vi det, og så kan vi få det hele samlet til, at vi netop kan blive en vinder i den globale verden.

Jeg tror ikke, der er nogen entydig sandhed at finde hverken det ene eller det andet sted, det er et spørgsmål om at arbejde sammen om tingene.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver fru Bente Dahl.

Bente Dahl (RV):

Jeg skal sige tak for en god redegørelse, som tager mange områder op, samt tak for et år, hvor samarbejdet mellem Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd har været godt.

»Norden som global vinderregion. På sporet af den nordiske vindermodel« var Nordisk Ministerråds oplæg i 2005 til debat af det nordiske samarbejde. Samarbejdsministeren kommer ind på temaet i sin redegørelse over årets gang i 2006.

Hvad er det, der gør, at verden, inklusive os selv, må se på Norden med undrende øjne: Norden, hvor vi har et anseeligt skattetryk; Norden, hvor vi har et temmelig udbygget socialt sikkerhedsnet; Norden, hvor vi har civilsamfundet som medspiller i vid udstrækning; Norden, som ifølge teorier om ulighedens dynamiske velsignelser skulle klare sig dårligt? For der er ikke de helt store uligheder i vore lande – endnu, skal